

N:o 11.

Kongl. Maj:ts nådiga skrifvelse till Riksdagen, i anledning af en vid sistförflutna riksdag beslutad lagförändring; gifven Stockholms slott den 14 oktober 1892.

Då nedannämnda af senast församlade Riksdag beslutade lagförändring, öfver hvilken Kongl. Maj:t ej kunnat fatta och meddela Sitt beslut innan Riksdagen åtskildes, ej heller sedermera blifvit af Kongl. Maj:t antagen, vill Kongl. Maj:t nu, i öfverensstämmelse med § 87 regeringsformen, underrätta Riksdagen om de skäl, som derfor utgjort hinder.

I skrifvelse den 27 sistlidne februari har Riksdagen tillkännagifvit, att Riksdagen för sin del antagit följande

L a g

angående ändrad lydelse af 102 och 140 §§ i konkurslagen den 18 september 1862.

Härigenom förordnas, att 102 och 140 §§ i konkurslagen den 18 september 1862 skola erhålla följande ändrade lydelse:

102 §.

Då, på sätt i nästföregående § sagdt är, ackordsförslag till rättens pröfning inkommit, utsätte rätten eller domaren genast dag, då ärendet skall vid rätten förekomma, och låte den dag kungöras, såsom i 89 § föreskrifvet är.

Bih. till Urtima Riksd. Prot. 1892. 1 Saml. 1 Afd. 3 Häft. (N:o 11).

Vill borgenär, på de i 104 § omförmälda grunder, fastställelse af ackordet bestrida; göre det skriftligen hos rätten eller domaren sist en vecka förr än ärendet skall vid rätten förekomma.

Då ärendet är i det skick, att rätten kan ackordsförslaget till afgörande företaga, skall rätten öfver detsamma genast eller sist nästa dag meddela yttrande, der ej särskilda omständigheter oundgängligen kräfva längre rådrum.

140 §.

Är gäldenär, hvars egendom till konkurs afträdes, gift; varde hustrun kallad till det förhör, som i 39 § omförmäles. Rätten eller domaren å landet, om förhöret hålles inför denne, förordne då, derest hustrun det begär, god man att henne biträda.

Öfver detta förslag har högsta domstolen afgifvit yttrande, hvarvid den föreslagna lydelsen af 102 § lemnats utan anmärkning, men deremot den föreslagna ändringen i 140 § hos högsta domstolens fleste ledamöter väckt betänkligheter af den art, att de ansett sig icke kunna tillstyrka stadfästelse å förslaget.

Af stadgandet i 140 §, efter dess nuvarande lydelse, framginge, såsom af bemälda ledamöter erinrades, att förordnande af god man för gäldenärs hustru skulle meddelas senast en månad före inställelsedagen i konkursen eller således innan den tid tilländaginge, inom hvilken hustrun enligt 5 § i boskildnadsförordningen hade att söka boskildnad för att emot borgenärerna förvärfva rätt att undanskifta egendom. Lagstiftaren hade genom detta stadgande uppenbarligen velat bereda hustrun biträde af godman redan då i anledning af konkursen och deraf följande, i lag föreskrifna allmänna liiquidation af makarnes gäld fråga uppstode för henne att taga i öfvervägande, huruvida boskildnad borde af henne sökas samt huruvida och i hvad mån omständigheterna föranledde till framställande af anspråk på undanskiftande. Vid boskildnad utan sammanhang med konkurs ifrågakomme åter, enligt 4 § i nyssnämnda förordning, förordnande af godman för hustrun först sedan boskildnad redan vore sökt, och gode mannens åligganden inskränkte sig i detta fall väsentligen till att biträda hustrun i förvaltningen af henne tillfallande egendom. Under sådana förhållanden syntes den genom förordningen den 11 december 1874 vidtagna ändring i 4 § boskildnadsförordningen icke i och för sig utgöra tillräcklig grund för införande af en motsvarande ändring i 140 § konkurslagen. Ej heller vore en sådan ändring påkallad

af något verkligt behof; så vidt erfarenheten gäfvē vid handen hade nemligen ifrågavarande lagrum, sådant det nu vore affattadt, icke medfört någon afsevärd olägenhet. Fastmera kunde det antagas, att, derest, såsom af Riksdagen föreslagits, förordnande under konkurs af godman för hustru gjordes beroende af derom af hustrun framställd begäran, det ofta skulle inträffa, att hustrun, som jemförelsevis sällan besutte den erfarenhet i ekonomiska angelägenheter och den kännedom om lagens stadganden, som för iakttagande af hennes rätt uti ifrågavarande afseende vore af nöden, försummade att inom föreskrifven tid söka boskilnad och undanskiftande och derigenom ginge miste om den rätt, som efter lag tillkomme henne.

På grund af hvad sålunda blifvit inom högsta domstolen anmärkt, har Kongl. Maj:t, efter statsrådets hörande, funnit Sig icke kunna godkänna förslaget.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

OSCAR.

Aug. Östergren.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hälle
inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms
slott fredagen den 14 Oktober 1892,*

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern **BOSTRÖM**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve **LEWENHAUPT**,
Statsråden: herr friherre **VON OTTER**,
friherre **VON ESSEN**,
friherre **ÅKERHIELM**,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre **RAPPE**.

4:o.

Departementschefen statsrådet Östergren anmälde till justering förslag till nådig skrifvelse till Riksdagen i anledning af en vid sist-förflutna riksdag beslutad ändrad lydelse af 102 och 140 §§ i konkurslagen den 18 september 1862; och

täcktes Hans Maj:t Konungen, enligt statsrådets tillstyrkan, gilla berörda förslag äfvensom förordna, att i öfverensstämmelse dermed skulle till Riksdagen aflätas nådig skrifvelse af den lydelse, bilagan litt. C till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo
C. P. Hagbergh.